

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 72/08-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. II. ÚS 107/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. januára 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. II. ÚS 107/05.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti opisuje, že ústavný súd uznesením sp. zn. II. ÚS 107/05 odmietol jeho sťažnosť pre oneskorenosť, v ktorej namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. Er 2863/98, Ex 733/98. Podľa neho „*odmietol sťažnosť na základe klamstva, že exekúcia skončila dňa 12. 05. 2003 (...)*“.

Sťažovateľ ďalej v sťažnosti opisuje konkrétne dôvody nespokojnosti s citovaným uznesením ústavného súdu a v závere sťažnosti žiada, aby ústavný súd rozhodol takto:

„II. A. Sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky porušil základné právo sťažovateľa garantované čl. 6 ods. 1 medzinárodného dohovoru, právo na spravodlivé súdne konanie, v znení protokolu č. 11, ktorým je Slovenská republika viazaná.

II. B. Ústavný súd Slovenskej republiky sa ospravedlňuje za chybný postup a chybné rozhodnutie ústavného sudcu.

II. C. JUDr. J. M. je povinný zaplatiť MUDr. D. B. primerané zadostučinenie vo výške 100.000,- Sk na účet 6674267008/1111 v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II. D. JUDr. J. M. je povinný zaplatiť trovy konania advokátovi JUDr. Č. v lehote 15 dní.“

Sťažovateľ doplnil svoju sťažnosť na základe výzvy ústavného súdu tiež podaním z 21. februára 2008 doručeným ústavnému súdu 25. februára 2008, v ktorom žiadal aj o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd uznesením sp. zn. III. ÚS 72/08 z 18. marca 2008 nevyhovel žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a vyzval ho, aby predložil splnomocnenie na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom v lehote 15 dní odo dňa doručenia uznesenia, inak bude jeho sťažnosť odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Na základe výzvy ústavného súdu bola sťažnosť sťažovateľa doplnená podaním z 15. apríla 2008, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 18. apríla 2008, v ktorom okrem

iného v závere uviedol: „*Nemám peniaze na nákup advokáta a tak mi ho musí ustanoviť ústavný súd z povinnosti, aby dodržal právo na súdnu a ústavnú ochranu (...). Porušujete moje základné právo, čl. 47 ods. 2 - právo na právnu ochranu. Nemám majetok na zaplatenie právnej ochrany.*“

V doplnení podania teda nedostatky sťažnosti sťažovateľ neodstránil, splnomocnenie na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom nepredložil a iba v ňom použil hrubo urážlivé, neprimerané a dehonestujúce výroky, ako aj útočné a agresívne vyjadrenia na adresu sudcu ústavného súdu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti sťažnosti vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jej odmietnutie.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 tohto zákona návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne

neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ústavný súd konštatuje, že aj napriek výzve obsiahnutej v uznesení o nevyhovení žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, aby sťažovateľ v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia predložil ústavnému súdu splnomocnenie pre advokáta, sťažovateľ tak neučinil. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že ak poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany jeho základných práv a slobôd a poučí ho aj o tom, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je procesnou povinnosťou sťažovateľa a tiež v jeho záujme výzvu ústavného súdu a pokyny na opravu alebo doplnenie sťažnosti v nej obsiahnuté rešpektovať (III. ÚS 120/05, III. ÚS 265/05).

Ústavný súd už v predchádzajúcich prípadoch, v ktorých odmietol sťažnosť sťažovateľa pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí z dôvodu, že používa útočný alebo hrubo urážlivý jazyk, judikoval, že Občiansky súdny poriadok ako generálna právna norma upravujúca civilný proces vo svojich základných ustanoveniach obsiahnutých v § 1 až § 6 okrem iného zakotvuje, že jeho úlohou je úprava postupu súdov a účastníkov konania tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb. Okrem toho tieto ustanovenia dávajú garanciu, že úlohou súdov je dbať na to, aby v rámci občianskeho súdneho konania, ktoré je jednou zo záruk zákonnosti, nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb (napr. III. ÚS 26/07, III. ÚS 93/07, III. ÚS 183/07 a III. ÚS 11/08).

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v doplnení sťažnosti prekročil hranicu normálneho správania a hrubo urazil sudcu ústavného súdu, a to v rozpore s princípom zachovávanie úcty k právam iných, ktorý má byť v rámci občianskoprávneho konania v súlade s § 1 a § 2 Občianskeho súdneho poriadku

rešpektovaný všetkými účastníkmi konania a z ktorého vyplýva i požiadavka, aby účastníci konania rešpektovali ľudskú dôstojnosť, občiansku česť i osobnosť ďalších účastníkov konania, ale i samotného vo veci konajúceho súdu tak vo svojich písomných, ako i verbálnych prejavoch (obdobne III. ÚS 52/06, III. ÚS 26/07, III. ÚS 93/07).

Aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva sťažnosť smie byť v zásade odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

Vzhľadom na tieto skutočnosti ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne napr. III. ÚS 52/06, III. ÚS 26/07, III. ÚS 93/07, III. ÚS 52/08, III. ÚS 69/08).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. apríla 2008